

Sygn. akt II K 3/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2017r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Lucyna Brzoskowska,

Protokolant: Dominika Majewska

Prokurator: nieobecny

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 czerwca 2017r. sprawy:

S. P., córki D. i B. z domu K., urodzonej (...) w M.,

oskarżonej o to, że:

w okresie pomiędzy 12 a 17 marca 2015r. w O., woj. (...) - (...), prowadząc jednoosobową firmę (...) w ramach podpisanej z (...) S.A. umowy przedstawicielskiej, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej umyślnie wprowadziła w błąd I. Ś. oraz W. M. co do zakresu oferowanej oferty handlowej w ten sposób, że telefonicznie podczas rozmowy handlowej zaoferowała im z ramienia reprezentowanej przez siebie spółki (...) S.A. wymianę routera w ramach świadczonej już przez (...) S.A. usługi dostępu do Internetu bez oferowania im przedłużenia podpisanej wcześniej umowy na dostęp do Internetu na okres 24 miesiące, a następnie przesłała im drogą mailową do podpisania dokument zamówienia wymiany routera internetowego (...) w ramach usługi (...) nr (...), który w dniu 13.03.2015r. w K., woj. (...), pokrzywdzeni opatrzyli własnoręcznymi podpisami i przekazali kurierowi celem dostarczenia do nadawcy, a następnie z otrzymanego dokumentu wymiany routera dokonała zeskanowania podpisów „ W. i „ Ś. (1) które naniósł na umowę z dn. 12.03.2015r. o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) pomiędzy (...) S.A. reprezentowanego przez S. P. a P.H.U. (...) „W. M. podrabiając w ten sposób przedmiotową umowę, którą następnie przesłała do (...) S.A. celem realizacji, czym ponadto umyślnie wprowadziła (...) S.A. w błąd co do faktu rzeczywistego zawarcia przedmiotowej umowy, doprowadzając w ten sposób w dniu 12 marca 2015r. (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 282,15zł z tytułu uzgodnionych w umowie przedstawicielskiej wynagrodzenia za zawarcie umowy w imieniu (...) S.A., a także do niekorzystnego rozporządzenia mieniem I. Ś. i W. M. w kwocie 777,57zł z tytułu pobieranych następnie nienależnych opłat za świadczenie usług dostępu do Internetu na podstawie umowy, która nie została w rzeczywistości zawarta, przyjmując, iż czyn stanowi przypadek mniejszej wagi,

o czyn z art. 286§1kk w zw. z art. 286§3kk w zb. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 270§2a k.k.

orzeka:

I. oskarżoną **E. P.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to na mocy art. 286§1kk w zw. z art. 286§3kk w zb. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 270§2a k.k. skazuje ją zaś opierając wymiar kary o art. 286§3k.k. wymierza jej karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 20 (dwadzieścia) złotych,

II. Na podstawie art. 46§ 1 k.k. przy zastosowaniu art. 4§1 k.k. orzeka wobec oskarżonej obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę:

- kwoty 282,15 złotych na rzecz (...) SA

- kwoty 777,57 zł na rzecz W. M. i I. Ś.,

III. Na podstawie art. 624§1k.p.k. zwalnia oskarżoną z ponoszenia kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa w całości.

Sygn. akt IIK 3/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżona S. P. prowadziła działalność gospodarczą pod nazwą T. S. P.. Firma ta współpracowała z (...) S.A. z siedzibą w W.. Do obowiązków oskarżonej należało między innymi pozyskiwanie klientów dla (...) S.A., pośredniczenie w zawieraniu nowych umów i renegecjonowanie dotychczasowych umów.

/dowód: dokument k.60, protokół k.66, pełnomocnictwo i załączniki k.67-86, umowa o współpracy i załącznik k.91-137,k.140-143, reklamacja k.144, k.147/

W. M. wraz z żoną zawarli umowę o świadczenie usług z (...) S.A. W zakres usług wchodziła m.in. dostarczanie Internetu. W/w w ramach umowy posiadali router. W. M. wraz z żoną upoważnili córkę I. Ś. do reprezentowania ich przed O..

Dzwoniono z ramienia (...) S.A. do I. Ś. wiele razy z ofertą przedłużenia umowy. Za każdym razem kobieta stanowczo twierdziła, że nie ma zamiaru przedłużać umowy.

W marcu 2015 roku z ramienia (...) S.A. zadzwoniła do I. Ś. oskarżona S. P.. W trakcie rozmowy telefonicznej oskarżona zaoferowała z ramienia reprezentowanej przez siebie spółki (...) S.A. wymianę routera w ramach świadczonej już przez (...) S.A. usługi dostępu do Internetu. Oskarżona przedstawiła ofertę bez oferowania pokrzywdzonym przedłużenia podpisanej wcześniej umowy na dostęp do Internetu na okres 24 miesięcy. Oskarżona jako konsultant przekonała I. Ś., że zmiana będzie polegała tylko na wymianie routera, dzięki czemu Internet miał działać sprawniej. Następnie oskarżona S. P. przesyłała pokrzywdzonym drogą mailową do podpisania dokument zamówienia wymiany routera internetowego (...) w ramach usługi (...) nr (...). Pismo przesłane na maila nie miało formy umowy i było bez nazwy. W dniu 13.03.2015r. w K. I. Ś. zaznaczyła kwadrat przy określeniu „modyfikacja usługi” i nic więcej z tego pisma nie wynikało. I. Ś. i jej ojciec złożyli podpisy pod tym pismem. I. Ś. pismo przed wydaniem go kurierowi, które pokrzywdzeni podpisali skserowała. Następnie przekazali dokument kurierowi celem dostarczenia do nadawcy.

Oskarżona S. P. z otrzymanego dokumentu wymiany routera dokonała zeskanowania podpisów (...) i (...). Następnie naniósł je na umowę z dnia 12 marca 2015r. o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) pomiędzy (...) S.A. reprezentowanego przez S. P. a P.H.U. (...) „W. M.. W ten sposób oskarżona podrobiła umowę, którą następnie przesyłała do (...) S.A. celem dalszej realizacji. Oskarżona wprowadziła (...) S.A. w błąd co do faktu rzeczywistego zawarcia przedmiotowej umowy.

W dniu 12 marca 2015r. oskarżona otrzymała kwotę 282,15zł z tytułu uzgodnionych w umowie przedstawicielskiej wynagrodzenia za zawarcie podrobionej umowy w imieniu (...) S.A. z pokrzywdzonymi.

I. Ś. i W. M. ponieśli koszty w kwocie 777,57zł z tytułu pobieranych nienależnych opłat za świadczenie usług dostępu do Internetu na podstawie umowy, która nie została w rzeczywistości przez nich zawarta.

W lipcu 2015 roku pokrzywdzeni kiedy chcieli złożyć do (...) S.A. pismo o wypowiedzeniu umowy okazało się, że umowa została wydłużona do marca 2017r. Dopiero wówczas pokrzywdzeni dowiedzieli się o istnieniu przedłużonej

umowy. Po udostępnieniu w końcu przez (...) S.A. umowy I. Ś. nie miała wątpliwości, że widnieją na umowie podpisy z tego pisma przesłanego mailem do oskarżonej jako przedstawiciela (...) S.A.

I. Ś. opłacała rachunki z tytułu zawartej podrobionej umowy. Po wyjaśnieniu sprawy z (...) S.A., że umowa została podrobiona, firma wystawiła korektę faktur na kwotę 777,57zł od marca 2015r czyli od momentu kiedy I. Ś. podpisała pismo.

/dowody: wyjaśnienia oskarżonej k.207, k. 276v, zeznania świadków: I. Ś. k. 2, k. 42v – 43, k. 156v – 157, k.277-277v, W. M. k.17v, 39v-40, k.277v-278, dowody z dokumentów: k.22, k.23, k.49, k.60, k.64-65, k.66-86, k.89-137, k.139-151, k.201-202, k.203/

Oskarżona S. P. nie była dotychczas karana sędownie. Wobec wymienionej wyrokiem z dnia 14 listopada 2016 roku Sądu Rejonowego w Toruniu postępowanie karne warunkowo umorzono o przestępstwo z art. 270§2a k.k. ***/k.192/***

Przesłuchiwana w charakterze podejrzanej S. P. nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i odmówiła składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania. ***/k.196/***

Podczas kolejnego przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego podejrzana S. P. wyjaśniła, że po przemyśleniu całej sprawy, przyznaje się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła, że rzeczywiście nielegalnie skopiowała podpisy złożone na zamówieniu wymiany routera przez pokrzywdzonych i umieściła je w umowie o świadczeniu usług telekomunikacyjnych podrabiając w ten sposób umowę. Wyjaśnili, że zrobiła to, bo była przekonana, że po otrzymaniu wcześniejszego zamówienia klienci będą chcieli zawrzeć przedmiotowa umowę. Stwierdziła, że w ten sposób chciała przyspieszyć całą procedurę. Dodała, że teraz wie, że źle zrobiła oraz, że jej przykro. ***/k.207/***

Przesłuchiwana w charakterze oskarżonej S. P. na rozprawie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i skorzystała z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Potwierdziła treść wyjaśnień złożonych w toku postępowania przygotowawczego. ***/k. 276v/***

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej S. P., gdzie przyznała się w toku postępowania do popełnienia zarzucanego jej czynu. Są one jasne, konkretne, szczerze. Wyjaśnienia oskarżonej układają się w logiczną całość. Pozostają w zbieżności z pozostałymi dowodami zgromadzonymi i przeprowadzonymi w sprawie.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków I. Ś. i W. M.. Świadkowi ci spontanicznie, obiektywnie przedstawili okoliczności, o których im w sprawie było wiadomo, a które jednocześnie bezpośrednio ich dotyczyły. Zeznania te są jasne, konkretne i stanowią ważne uzupełnienie ustalonego stanu faktycznego. Świadkowie – pokrzywdzeni wiarygodnie i jednoznacznie zeznali, że nie podpisywali kolejnej umowy z (...) S.A., na której widniały ich podpisy zeskanowane z pisma o wymianie routera. Oskarżona temu nie zaprzeczała.

Sąd uznał za wiarygodne pozostałe dowody z dokumentów. Zostały sporządzone przez osoby lub podmioty do tego uprawnione. Zawierają informacje oraz dane, które odnoszą się do ustaleń stanu faktycznego, stanowią jego ważne uzupełnienie.

W ocenie Sądu zostało udowodnione, że postępowanie oskarżonej S. P. miało charakter zachowania karalnego opisanego w przepisie art. 286§1 kk w zw. z art. 286§3kk w zb. z art. 270§1k.k. w zw. z art. 270§2ak.k.

Ze spójnych i wiarygodnych zeznań świadków oraz dowodów z dokumentów w sposób nie budzący wątpliwości wynika, że oskarżona swoim działaniem wypełniła w stosunku do pokrzywdzonych znamiona przestępstwa z art. 286§1k.k. Oskarżona jako osoba doświadczona, prowadząca działalność w danym zakresie posiadała wiedzę i świadomość, że wprowadza w błąd pokrzywdzonych. W sposób przemyślany, bezwzględny oskarżona wykorzystywał niewiedzę I. Ś. i W. M. i wprowadzała ich w błąd, co do zakresu zawieranej umowy doprowadzając ich do

niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Jednocześnie umyślnie wprowadziła w błąd (...) S.A. co do faktu rzeczywistego zawarcia przedmiotowej umowy, doprowadzając w ten sposób pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 282,15zł z tytułu uzgodnionych w umowie przedstawicielskiej wynagrodzenia za zawarcie umowy w imieniu (...) S.A.

Jednocześnie oskarżona swoim działaniem wypełniła znamiona czynu z art. 270§1 k.k. Oskarżona świadomie po tym jak pokrzywdzeni opatrzyli własnoręcznymi podpisami i przekazali kurierowi celem dostarczenia do nadawcy umowę o wymianę routera z otrzymanego dokumentu dokonała zeskanowania podpisów (...) i (...), które następnie naniosła na umowę z dn. 12.03.2015r. o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) pomiędzy (...) S.A. reprezentowanego przez S. P. a P.H.U. (...) „W. M. podrabiając w ten sposób przedmiotową umowę,

Podrabianiem jest nadanie jakiemuś przedmiotowi (np. pismu) pozorów dokumentu w celu wywołania wrażenia, że zawarta w nim treść pochodzi od wymienionego w nim wystawcy, podczas gdy w rzeczywistości tak nie jest. W grę może wchodzić podrobienie całości dokumentu lub tylko jego fragmentu. "Podrobieniem będzie więc zarówno podrobienie całego tekstu [...] dokumentu wraz z podpisem, jak i podrobienie samego podpisu. Nie czyni przy tym różnicy, czy osoba, której podpis podrobiono, w rzeczywistości istnieje i nosi imię i nazwisko, które podrobiono, czy też osoba ta nie istnieje [...]" - Peiper, Komentarz, s. 395. Jak podniósł SN w wyroku z dnia 4 grudnia 2002 r., III KKN 370/00, LEX nr 74375: "Z punktu widzenia przedmiotu ochrony przestępstwa z art. 270 kk obojętne jest, czy podrobiony został oryginał dokumentu, jego kopia czy kserokopia. Przestępstwo w swojej istocie skierowane jest przeciwko wiarygodności dokumentu, a to może być zachwiane w sytuacji, gdy w obrocie prawnym znajdzie się kserokopia dokumentu nie odpowiadająca treści oryginalnego dokumentu lub stanowiąca jedyny dokument".

W ocenie Sądu zachodzi związek przyczynowy pomiędzy działaniem sprawcy a skutkiem przestępczym.

Jednocześnie Sąd przyjął za prawidłową kwalifikację prawną przyjęcie, iż czyn stanowi przypadek mniejszej wagi z art. 286§3kk i z art. 270§2a k.k.

Mając na uwadze omówione dowody Sąd doszedł do przekonania, że wina oskarżonej S. P. odnośnie przypisanej jej przestępstwa nie budzi wątpliwości i została jej udowodniona.

W ocenie Sądu mając na uwadze dyrektywy płynące z przepisu art. 66 kk, w tej konkretnej sprawie, nie zachodziły przesłanki i podstawy do zastosowania wobec oskarżonej S. P. dobrodziejstwa wynikającego z warunkowego umorzenia postępowania.

Mianowicie przepis art. 66. § 1 k.k. stanowi, iż: Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

§ 2. Warunkowego umorzenia nie stosuje się do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności.

Mając na uwadze treść cytowanego przepisu, aby Sąd mógł zastosować instytucję warunkowego umorzenia muszą zachodzić łączne następujące przesłanki:

- 1/ uprzednia niekaralność sprawcy za przestępstwo umyślne,
- 2/ zagrożenie czynu karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat,
- 3/ stopień winy i stopień społecznej szkodliwości nie mogą być znaczne,

4/ brak wątpliwości co do okoliczności popełnienia czynu wymaga bezspornego ustalenia samego faktu popełnienia przestępstwa i jego okoliczności,

5/ tzw. pozytywna prognoza kryminologiczna, wyrażająca się w opartym na ocenie właściwości i warunków osobistych sprawcy oraz jego dotychczasowym sposobie życia przypuszczeniu, że sprawca pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

W przedmiotowej sprawie w stosunku do oskarżonej S. P. co prawda zachodzą warunki z pkt 1 i 2, jednak w ocenie Sądu nie zostały zachowane warunki z pkt 3 i 4.

W ocenie Sądu świadome działanie oskarżonej, ukierunkowane na uzyskanie korzyści majątkowej - prowizja od każdej zawartej umowy, koszty jakie ponieśli pokrzywdzeni I. Ś. i W. M. z tytułu pobieranych od nich nienależnych opłat za świadczenie usług dostępu do Internetu na podstawie podrobionej umowy, która nie została w rzeczywistości zawarta, czym naraziła na wymierne koszty pokrzywdzonych oraz realnie naraziła ich na nieprzyjemności. Należy podkreślić, że oskarżona w ramach prowadzonej działalności gospodarczej była podmiotem kwalifikowanym, mającym świadomość swojego przestępczego działania. Oskarżona swoim działaniem naruszyła dobra prawem chronionego jak wiarygodność dokumentu, pewność obrotu prawnego, bezprawne wykorzystanie podpisów pokrzywdzonych.

Tym samym zdaniem Sadu stopień winy i stopień społecznej szkodliwości w stosunku do oskarżonej nie mogą być uznane, że nie są znaczne.

Z kolei w ocenie Sądu mając na uwadze właściwości i warunki osobiste oskarżonej oraz jej dotychczasowy sposób życia nie zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna, wyrażająca się w opartym na ocenie właściwości i warunków osobistych przypuszczeniu, że sprawca pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Tą ocenę Sąd oparł na następującej sekwencji zdarzeń. Należy zauważyć, że oskarżona czynu przypisanego w przedmiotowej sprawie dopuściła się w okresie pomiędzy 12 a 17 marca 2015r., postępowanie zostało wszczęte w dniu 28 maja 2016 roku, czego skutkiem było skierowanie sprawy do Sądu z dniem 30 grudnia 2016 roku. Natomiast znamieny jest fakt, że w międzyczasie oskarżona dopuściła się przestępstwa umyślnego z art. 270§2a k.k. – tożsamego z zarzucanym jej w tej sprawie czynem – mianowicie czyn został popełniony w okresie od 18 lutego 2016r. do 1 marca 2016r., co skutkowało wydaniem w dniu 14 listopada 2016 roku przez Sąd Rejonowy w (...) w sprawie VIII K 1353/16 wyroku warunkowo umarzającego.

Zdaniem Sądu mając powyższe ustalenia i rozważania na uwadze, postawa i właściwości S. P. nie daje gwarancji, u podstaw których leżą przesłanki zastosowania warunkowego umorzenia postępowania w tej sprawie.

Oskarżona S. P. jest osobą dorosłą, znającą normy prawne i konsekwencje ich nieprzestrzegania. Oskarżona jako osoba dorosła, będąca w pełni władz umysłowych i korzystająca z praw, powinna uświadamiać sobie powszechnie znane normy prawa. Należy więc przypisać jej działanie z zamiarem umyślnym, gdyż jak każdy przeciętnie doświadczony człowiek w tych okolicznościach musiała zdawać sobie sprawę z przestępczości, nieprawidłowości, naganności swojego działania w czasie popełniania czynu.

Wymierzając karę S. P. Sąd kierował się ogólnymi dyrektywami sądowego wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k.

W ocenie Sądu wymierzona oskarżonej kara grzywny jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. Uwzględnia cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć wobec oskarżonej, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Przy orzekaniu kary, co do jej rodzaju i wysokości, Sąd brał pod uwagę takie okoliczności obciążające, jak: rodzaj naruszonego przez sprawcę dobra prawem chronionego, chęć łatwego zysku, naruszenie zaufania kontrahenta, wiarygodność dokumentu, pewność obrotu prawnego.

Jako okoliczności łagodzące przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę dotychczasową niekaralność S. P., przyznanie się do winy.

Wymierzona oskarżonej kara grzywny – w dolnych granicach zagrożenia, w ocenie Sądu jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów.

Na podstawie powołanych przepisów Sąd orzekł wobec sprawcy przestępstwa oszustwa obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie powołanych przepisów mając na uwadze możliwości zarobkowe i majątkowe oskarżonej.